

Uzun zaman önce efendi hazretlerimizi ziyarete gitmiştim. Yanımda Malatya'dan beni ziyarete gelen bir yakın akrabam da vardı.

Tabi o zamanlar İsmail Efendi Camii bu şekilde değildi. Merdivenlerden çıkıldığı zaman sağ tarafta kalan yerin büyük bir kısmı yoktu. Efendi hazretlerimizin odası ise şimdiki müezzinliğin tam sağındaki yola bakan odalardan birisi idi.

Akrabamla beraber efendi hazretlerinin odasına gittik; o zamanlar efendi hazretlerimizin sıhhati iyi olduğu için her an görüşüp konuşabiliyor, müşkilatımızı arz edebiliyorduk (Rabbim kıymetli bedenlerine yine eskisi gibi sıhatü afiyetler nasip eylesin. Âmin). Selam verip içeri girdik. Kendimizi tanıtıp akrabamın ders almak istediğini söyledim. İlk önce dışarıda size yardımcı olsunlar öyleyse dedi. Fakat biz daha kalkmadan, “tamam oturun ben anlatayım” dedi. Bize dersi anlattıktan sonra duasını istedik ve Malatya'dan bir isteğinin olup olmadığını sorunca, “her mahalleye bir kız bir erkek medresesi açın. Bu yeter.” Buyurdular.

Selam verdik ve tam kalkacaktık ki, benim üstümde bulunan epeyce kısa olan cübbemi tuttu ve “bu ne?” dedi. Bende “Efendi Hazretleri yazın hava sıcak olduğu için böyle kısa giyiyorum” dedim. Her zaman Sünneti Seniyye'nin zirvesinde olan efendi hazretleri buyurdu ki, “olmaz, tam

BU NE?

Yazar Rehnüma

Pazar, 16 Mayıs 2010 13:39 - Son Güncelleme Pazar, 23 Mayıs 2010 20:51

giy, yarım olamasın". M. Altun